

Federația pentru Protecția Animalelor și Mediului (FPAM)

Sediul: Tulcea, str. Intrarea Magnoliei nr.1, bl.C4,ap.2, jud. Tulcea

Adresă corespondență: Tudor Vladimirescu, str. Brăilei nr.83, jud. Brăila

Cod de înregistrare fiscală: 29517677

www.fpam.ro; e-mail: office@fpam.ro

Cont IBAN: BCR - RO69RNCB0048125803920001

24.10.2016

DOSAR PENAL nr.1937/P/2015

Către Parchetul de pe lângă Judecătoria Făurei

Domnule Prim Procuror Girip Ionel,

Subscrisa Federația (*nu Fundația*) pentru Protecția Animalelor și Mediului (FPAM), prin reprezentantul său legal, formulează plângere împotriva **Ordonanței de clasare**, pronunțată în dosar penal nr.1937/P/2015 de către primul procuror Girip Ionel, și solicităm infirmarea acesteia, redeschiderea dosarului și începerea urmăririi penale împotriva făptuitorilor pentru următoarele **motive**:

- Federația pentru Protecția Animalelor și Mediului (FPAM) a formulat o **plângere penală** în temeiul prevederilor art.289 C.p.p și nu în temeiul art. 290 C.p.p așa cu greșit a fost „interpretată” de către procurorul de caz. Din cele peste 50 de plângeri penale depuse în decursul anilor respectiv 14 numai în ultimele 3 luni nicio instituție publică, parchet sau instanță de judecată, nu ne-a contestat acest drept legal bazat pe un **interes legitim**. Vătămăți în interesul nostru legitim, pe de o parte, și moral, pe de altă parte, calitatea noastră în dosar nu poate fi pusă în discuție.
- Plângerea noastră penală are ca obiect infracțiunile de cruzime față de animale, respectiv: **maltratarea și schingiuirea animalelor** (art.6 alin.2 lit.h din legea 205/2004 privind protecția animalelor republicată); **provocarea de suferințe fizice și psihice prin orice mijloace** (art.6 alin.2 lit.j din Legea 205/2004 republicată); **intervensiile chirurgicale destinate modificării aspectului unui animal sau altor scopuri necurative, cum ar fi codomia, cuparea urechilor, sectionarea corzilor vocale, ablatia ghearelor, coltilotul ciocului și dinților** (art.6 alin.2 lit.i din Legea 205/2004 republicată) **infracțiuni la care actele de cercetare penală nu fac referire**. **Infracțiunile respective sunt pedepsite**, conform dispozițiilor art.14 alin.2 lit.a din OUG155/2001

- republicată, **cu închisoare** de la 6 luni la 3 ani sau cu amendă penală de la 1.000 lei la 10.000 lei și confiscarea câinilor;
- Faptul că „*animalul era prea blând*”, iar tăierea cozii este o modalitate de „*înărire*” a acestuia, ca urmare a existenței unei „*cutume*”, este căzută în desuetudine datorită faptului că „*în trecutul poporului nostru, normele cutumiare, obiceiul pamantului, s-au aplicat până la apariția legiurilor scrise*”. Cu atât mai mult cu cât astfel de fapte sunt considerate de legiuitor infracțiuni, iar de către opinia publică (societatea civilă) fapte iresponsabile și reprobabile privind normele de conviețuire, de comportare a oamenilor în societate, a modului barbar de a trata animalele și a respecta legile țării. Având în vedere că, inclusiv **intervențiile chirurgicale**, desfășurate în cabinete veterinare autorizate, sub stricta supraveghere a medicilor veterinari, *destinate modificării aspectului unui animal sau altor scopuri necurative, **cum ar fi codomia, cuparea urechilor, sectionarea corzilor vocale, ablatia ghearelor, coltilotul ciocului și dintilor, sunt considerate infracțiuni***, cu atât mai mult, o astfel de „*intervenție empirică*”, a unor indivizi iresponsabili, este **prohibită însăși prevederilor legii**, iar răspunderea pentru astfel de fapte este clară și nediscutabilă. Acest argument privind secționarea cozii câinelui pentru „*înăirea*” acestuia este combătut chiar de „proprietar” care a renunțat foarte ușor la acest câine în favoarea unui ONG dar și a faptului că, dacă își dorea un câine agresiv, putea să apeleze la rasele prevăzute de OUG55/2002. Câinele respectiv nefiind de talie mare, cu coadă sau fără, acesta nu putea *speria* pe nimeni;
 - Modul „amuzant” în care a fost *consumată* infracțiunea de secționare a cozii cățelușei, neluând în seamă rănilile, trauma fizică dar și psihică la care era supusă, denotă modul barbar de **maltratare** (*A trata pe cineva cu asprime, a-i provoca dureri fizice sau morale; a chinui, a brutaliza*) respectiv **schingiuire** (*A supune pe cineva la mari suferințe fizice, a maltrata, a chinui, a tortura A supune pe cineva la (mari) suferințe fizice; a chinui, a munci, a tortura, a maltrata, a deforma, a stâlci, a poci.*) a animalului prin încălcarea dispozițiilor **imperative** ale legii de protecție a animalelor. Acest mod de manifestare imbecil excede prevederilor Declarației Universale a Drepturilor Animalelor, respectiv „*Orice animal are dreptul la respect*” (art.2 alin.1), „*Nici un animal nu va fi supus unui tratament răuvoitor și nici la acte de cruzime*” (art.3 alin.1) coroborate cu normele interne și internaționale în materie;
 - Cercetările organului de cercetare penală se rezumă doar la *discuțiile purtate* de suspecți în timpul consumării infracțiunilor menționate mai sus și nu la acțiunea în sine și rezultatul acesteia respectiv la infracțiunile sesizate și pedepsele ce trebuiau aplicate pentru nerespectarea dispozițiilor legale și nu „*cutumiare*”;

- Cele două procese verbale încheiate de către reprezentanții DSVSA Brăila nu au legătură cu infracțiunile sesizate de noi și considerăm că sancțiunile au fost aplicate abuziv deoarece, și sub anestezie „*locală sau generală*”, **codomia este infracțiune** ea neputându-se realiza nici în clinici veterinare autorizate conform argumentelor de mai sus. Este ilegală, cu atât mai mult cu cât suspecții nu au dreptul de a deține și utiliza produse de uz veterinar deci de a anestezia „*general sau local*” câinele.
- Faptul că animalul „*prezenta o stare de sănătate bună*” nu are legătură cu infracțiunile menționate având în vedere faptul că o persoană poate tăia mâna alteia iar aceasta, după intervențiile de specialitate, să „*prezinte o stare de sănătate bună*”. Omitem, însă, să ne pronunțăm cu privire la *trauma fizică și psihică* prin care a trecut victima în timpul consumării actului de secționare a mâinii;
- Nu este relevantă „*starea fizică a toporului*” deoarece **codomia, ca traumă fizică și psihică, este infracțiune**, indiferent cu ce ustensile este efectuată și cât de bine sunt ascuțite sau nu. Este de înțeles „*confiscarea toporului*” – ca **mijloc de probă** incontestabil, în condițiile în care acesta este „*bunul folosit la săvârșirea faptei penale*” chiar dacă procurorul nu recunoaște fapta ca infracțiune. **Sunt supuse confiscării speciale**, conform prevederilor art.112 alin.1 lit.b din Noul Cod Penal „*bunurile care au fost folosite, în orice mod, sau destinate a fi folosite la săvârșirea unei fapte prevăzute de legea penală, dacă sunt ale făptuitorului sau dacă, aparținând altei persoane, aceasta a cunoscut scopul folosirii lor*”. Confiscarea „*toporului*” denotă consumarea infracțiunilor sesizate fapt ce contrazice organul de cercetare penală în decizia sa.
- Organele de cercetare penală nu au dorit audierea persoanelor care au depus plângeri penale, ci s-au rezumat la „*declarațiile persoanelor audiate, inclusiv a suspecților*” „adunând” și invocând probe numai în favoarea suspecților nu și în defavoarea acestora. Astfel, este invocată adresa nr. 1350/11.03.2016 emisă de primăria Dudești din care rezultă că „... *la nivelul comunității locale din care fac parte și suspecții există obiceiul înrăirii câinilor prin secționarea unei părți a cozii sau chiar a urechii, precum și acela al tratării empirice a unor boli specifice canidelor prin arderea cu un fier încins în zona botului*”. Nu înțelegem cine a cerut punctul de vedere al primarului și **în ce scop** în condițiile în care efectul acestei adrese este nul în fața legii. Trebuie precizat, însă, faptul că în condițiile prevăzute de art.5 alin.1 lit.e din Legea 205/2004 privind protecția animalelor republicată, **deținătorul de animale** are obligația asigurării asistenței veterinare de specialitate și nu „*tratarea empirică*” sau „*ancestrală*” a animalelor. Dacă reprezentantul primăriei își asumă cele comunitate prin adresa respectivă vom solicita parchetului

- cercetarea penală a acestuia pentru faptul că „are cunoștință de comiterea unor infracțiuni” și nu le-a adus la cunoștința Parchetului;
- „Pledoaria” procurorului în favoarea suspectilor, cu privire la faptul că „există obiceiul sacrificării animalelor în gospodării în mod tradițional”, demonstrează implicarea organului de cercetare penală în „**salvarea**” făptașilor de la aplicarea pedepselor prevăzute de lege precum și **mușamalizarea cazului**. Sacrificarea animalelor (bovine, porci, ecvine, etc) în gospodării proprii este ilegală, iar pedeapsa este cea prevăzută în legea de protecție a animalelor pe care instituțiile statului au obligația să o respecte și să o aplice *ad litteram*;
 - **Procurorul** de caz **recunoaște** faptul că infracțiunile de cruzime față de animale „*presupune ca autorul să acționeze cu scopul de a produce animalului rănirea sub forma unei plăgi, a unei vătămări ori schingiuirea, în sensul de a-l supune la mari suferințe fizice ori a unor chinuri deosebite, ceea ce caracterizează forma de vinovăție ca fiind intenție directă*” și, amestecând termenii, conchide „*or, această ipoteză este contrară scopului avut în vedere de legiuitor la edictarea normei ce incriminează această infracțiune și nu poate determina angajarea răspunderii penale a vreunei persoane*”. În cazul cățelușei, prin secționarea cozii s-a format o plagă, a produs o durere fizică și psihică, a fost vătămată integritatea sa fizică, întrun cuvânt a fost maltrată și schingiuită. Înțelegem din aceasta că legiuitorul a adoptat o lege a cărei aplicabilitate este anulată de „metodele tradiționale, cutumiare, ancestrale” invocate de procuror. Înțelegem astfel că suspectii au acționat „*accidental*” (fără intenția de a-i tăia coada) la secționarea cozii câinelui, iar aceasta s-a petrecut fără rănirea animalului și fără durere. Poate că ar fi trebuit ca organul de cercetare penală să-și taie o mână și să ne spună după aceea dacă a avut vreo rană, dacă a simțit vreo durere și dacă a fost afectat psihic de pierderea membrului superior. „Scopul” avut în vedere de legiuitor la adoptarea acestei legi a fost unul destul de clar și anume acela **de a incrimina penal faptele de cruzime față de animale**, inclusiv cele sesizate de noi. Procurorul se contrazice singur în ceea ce privește **intenția** suspectilor de a tăia coada câinelui fapt ce rezultă din însăși constatarea sa:”*auzind despre existența acestui obicei, suspectul Dima D. **și-a manifestat dorința** de a proceda în mod similar, sens în care i-a rugat pe ceilalți suspecti să-l ajute să realizeze operațiunea de secționare a cozii câinelui despre care le povestise”*. Manifestarea dorinței de a face un lucru reprezintă **intenția** de a-l face, dacă acesta s-a produs, indiferent dacă acesta este legal sau ilegal. Declarația autorului consemnată de chiar de organul de cercetare penală demonstrează un fapt incontestabil și anume, **intenția** autorului de a produce cruzimi față de animale. Vătămarea integrității fizice și psihice a câinelui s-a produs cu **intenție și premeditat**, conform acestor constatări ale procurorului.

- „Educația” suspectilor nu are nimic de a face cu infracțiunile sesizate conform celor două principii de drept consacrate și anume: „*nimeni nu este mai presus de lege*” și „necunoașterea legilor nu te absolvă de răspundere” ;
- În ceea ce privește afirmația din latină precum că „*Unde se aplica același rationament, se aplica aceeași soluție*” constatăm că suspecții nu au acționat cu forma de vinovăție prevăzută de lege, respectiv intenția directă, revenim la argumentul de mai sus și spunem că procurorul are în vedere faptul că suspecții au acționat accidental fără intenția de a tăia coada câinelui, fără a produce o rană, fără sângerare și fără durere fizică și psihică - acțiune contrazisă de faptele comise și constatările organului de cercetare penală cuprinse în Ordonanța de clasare;
- Procurorul comite o **gravă eroare judiciară** afirmând următoarele: „*fără a face aprecieri la **legalitatea proceselor verbale** ... întocmite de către reprezentanții DSVSA Brăila, nu putem să ignorăm că faptele pentru care au fost sancționați contravențional suspectii Dima D. și Bunea A. sunt aceleași cu situația de fapt reținută în sarcina lor în prezenta cauză, Or, în raport cu această împrejurare, constatăm că este aplicabil principiul „ne bis in idem”, consacrat la art.6 din C,pr,pen. Și art.4 din Protocolul nr.7 la convenția Europeană a Drepturilor Omului, întrucât ne aflăm în prezența unor „fapte identice” sau „în esență identice” conform....*”. În acest caz, chiar procurorul are mari dubii în ceea ce privește „legalitatea proceselor verbale” întocmite de către reprezentanții DSVSA Brăila

Precizăm că **faptele nu sunt aceleași** în cazul suspectilor fiind reținute infracțiunile de : maltratare și schinguire a animalelor; provocarea de suferințe fizice și psihice prin orice mijloace; complicitate la cruzimi față de animale respectiv, instigare la comiterea de cruzimi față de animale - fapte necercetate de organul de cercetare penală, iar procesele verbale nu au nicio relevanță cu atât mai mult că sancțiunile contravenționale au fost aplicate, așa cum rezultă și din conținutul Ordonanței de clasare, pentru faptul că „suspecții au realizat operațiunea de imputare a cozii unui câine folosind toporul, fără ca animalul să fie anesteziat general sau local”, deci, nu pentru infracțiunile sesizate. DSVSA nu are competență în a sancționa fapte penale. Procesul verbal, implicit contravenția, sunt nule și pentru faptul că acestea nu puteau fi aplicate unor persoane fizice deoarece acestea nu au dreptul de a efectua „*intervenții chirurgicale*” nefiind de specialitate, iar „*manopera*” neefectuându-se într-o clinică veterinară autorizată sanitar veterinar. Faptele nu sunt „*identice*” sau „*în esență identice*” deoarece una se referă la **infracțiuni** de cruzime față de animale și alta la **procedurile** privind **intervențiile chirurgicale** de specialitate. Cât privește latinescul „*ne bis in idem*” considerăm că nu este cazul de față deoarece „principiul ne bis in idem este prevăzut și de art. 4

al Protocolului nr. 7 la CEDO și art. 50 din Cartă în scopul de a interzice reluarea procedurilor penale **ce au fost închise printr-o hotărâre judecătorească definitivă** (CEDO, Gradinger c. Austriei, hotărârea din 23 octombrie 1995, parag. 53) or, în cazul nostru nu există o astfel de hotărâre definitivă până în acest moment.

- Cu privire la afirmația „*așadar, în privința acestora sunt incidente două cazuri dintre cele prevăzute la art. 16 alin.1 din Cpp*” respectiv „*cele de la lit.b și i*”, precizăm următoarele: Din conținutul ordonanței de clasare rezultă foarte clar (conform constatărilor organului de cercetare penală) faptul că a existat „**intenția**” în acțiunea de secționare a cozii, respectiv vinovăția pentru prevederile **alin.b**, iar în cazul **alin.i** nu există nicio decizie definitivă a vreunei instanțe de judecată care să aibă „*autoritate de lucru judecat*” în cazul de față.

Fapt pentru care, având în vedere criticile formulate, vă solicităm să infirmați Ordonanța de clasare atacată și să dispuneți reluarea cercetărilor, pentru toate infracțiunile sesizate de noi așa cum au fost formulate, și tragerea la răspundere penală a făptuitorilor.

Vă solicităm ca toate actele de procedură să ne fie comunicate la adresa de mail sau poștală: Tudor Vladimirescu, str. Brăilei nr.83, jud. Brăila

Cu respect,

Președinte

Mircea Serbănoiu

